

**EUROOPPA-NEUVOSTO
PUHEENJOHTAJA**

Bryssel, 1. maaliskuuta 2012
(OR. en)
EUCO 36/12
PRESSE 85
PR PCE 30

Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuyn vastauspuhe

Minulle on suuri kunnia, että te kaikki olette päättäneet pyytää minua jatkamaan toisen toimikauden Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana.

Suostun pyyntöön mielihyvin. On etuoikeus palvella Eurooppaa näin ratkaisevina aikoina, mutta kyseessä on myös suuri vastuu. Haluan kiittää teitä kaikkia saamastani luottamuksesta. Katson, että tämä on luottamusäänestys siitä tavasta, jolla me olemme työskennelleet yhdessä.

Kiitän teitä myös siitä, että olette pyytäneet minua toimimaan eurohuippukokousten puheenjohtajana, ja suostun pyyntöön. Olen erityisen kiitollinen Helle Thorning-Schmidtille ja myös Jean-Claude Junckerille, jotka ovat neuvotelleet kanssanne kahden viime viikon aikana ja toimineet puheenjohtajana juuri käymässänne keskustelussa, joka johti uudelleenvalintaan.

Koska Eurooppa-neuvoston kokopäiväisen puheenjohtajan tehtävä on ollut olemassa vain runsaat kaksi vuotta, sallinette, että esitän näiden kahden toimikauden välissä omien kokemusteni pohjalta joitakin ajatuksia tästä tehtävästä ja luon samalla katsauksen tulevaan.

Lähtökohta on luonnollisesti valtionvelkakriisi, joka puhkesi vähän sen jälkeen kun aloitin tehtäväni. Se on muovannut työtämme ja tehtävääni. Olen yrittänyt hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla tämän tehtävän jatkuvuutta, jonka ansiosta pystyin säilyttämään suuntavaiston huonossa säässä.

Tavallaan minun tehtäväni on olla luottamuksen vartija: edistää keskinäistä yhteisymmärrystämme tämän pöydän ympärillä tiedostaen, että meidän kaikkien tehtävänä on säilyttää unionin kansalaisten luottamus.

LEHDISTÖ

Dirk De Backer - Puheenjohtajan tiedottaja - ☎ +32 (0)2 281 9768 - +32 (0)497 59 99 19
Jesús Carmona - Puheenjohtajan apulaistiedottaja - ☎ +32 (0)2 281 9548 / 5150 - +32 (0)475 65 32 15
press.president@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/>

EUCO 36/12

Muistan, että silloin kun minut valittiin ensimmäisen kerran, eräs kollega kysyi minulta vähän leikillään, mitä aion tehdä Eurooppa-neuvoston kokousten välillä, joita perussopimuksen mukaan pidetään neljä kertaa vuodessa! No, nyt me tiedämme. Kaikkein eniten tehtävää ovat muovanneet erilaiset valtionvelkakriisin kaltaiset tapahtumat.

Kriisi oli vaikutuksiltaan ja suuruusluokaltaan ennennäkemätön. Meidän oli korjattava laivaamme myrskyn keskellä. Tarvittiin rajuja päätöksiä. Yritimme päästä kriisin ytimeen, vähentää velkoja ja vajeita kukin omassa maassaan, tehdä talouksistamme kilpailukykyisempiä, auttaa toisiamme ja olla yksituumaisia. Jotkut entisistä kollegoistamme asettivat Euroopan yhteisen edun ja oman maansa pitkän aikavälin edun oman kansansuosionsa edelle, jopa niin, että hintana oli omasta virasta luopuminen. Meidän on syytä arvostaa heidän rohkeuttaan ja valtioviisauttaan.

Prosessin aikana käsitimme, missä määrin olemme tulleet toisistamme riippuvaisiksi, ja otamme siitä oppia. Matka on ollut pitkä "talouden ohjaustyöryhmästä", jonka puheenjohtajaksi pyysitte minua kaksi vuotta sitten, "finanssipoliittiseen sopimukseen", jonka allekirjoitamme huomenna. Euroopan unioni on nyt paljon paremmin varustautunut ratkomaan käsillä olevaa kriisiä ja estämään samanlaisten tilanteiden syntyminen tulevaisuudessa.

Meidän oli myös mukautettava unionin työskentelymenetelmiä vastatessamme näihin haasteisiin. Tämä oli tarpeen ennen kaikkea kriisin hallinnan kannalta, mutta olen vakuuttunut, että sen ansiosta unioni pystyy myös tulevaisuudessa toteuttamaan poliittisen tehtävänsä.

27 jäsenvaltion yhtenäisyyden vaalijana olen koko ajan pitänyt kiinni kaikkien 27 jäsenvaltion ja kaikkien toimielinten mukanaolosta silloinkin, kun on ollut kyse euroalueeseen kuuluvista 17 jäsenvaltiosta. Tavoitteenani on saada aikaan päätöksiä, joita jokainen meistä voi kannattaa ja puolustaa kotimaassaan. Tämä vaatii aikaa ja varsinkin luottamusta.

Olen pyrkinyt luomaan luottamussuhteet teihin kaikkiin, myös edustamienne maiden pääkaupungeissa, institutionaaliin toimijoihin Brysselissä, erityisesti komission puheenjohtajaan, sekä kansainvälisiin kumppaneihimme.

Puheenjohtajana pidän velvollisuutenani mahdollistaa sen, että Eurooppa-neuvosto voi tehtävänsä mukaisesti määritellä Euroopan unionin yleiset poliittiset suuntaviivat ja painopisteet, huolehtia työskentelymme jatkuvuudesta ja helpottaa yhteenkuuluvuutta ja yhteisymmärrystä sekä varmistaa EU:n tasolla unionin ulkoinen edustus esimerkiksi G8- ja G20-ryhmässä.

Toisella kaudellani aion pysyä uskollisena tyylilleni ja työmenetelmilleni. Olen aina toiminut perussopimuksen hengessä ja aion tehdä niin jatkossakin. Kuten tiedätte, olen ennen kaikkea tuloksiin suuntautuva. Aion hyödyntää toimikauteni jatkumista pyrkien varmistamaan, että tämän pöydän ympärillä hyväksytyt päätökset johtavat tuloksiin ja että me kaikki täytämme henkilökohtaiset ja yhteiset sitoumuksemme.

Kun katsotaan eteenpäin, ei liene yllätys, että tärkein prioriteettini on jatkossakin talous. Taloutemme on elämänlankamme. Ilman vankkaa talousperustaa sosiaaliset mallimme ja hyvinvointivaltiomme ovat vaarassa emmekä voi vaikuttaa kansainvälisillä foorumeilla.

Euroalueen vakauttamiseksi tehdyn työn ensimmäiset tulokset ovat jo nähtävissä esimerkiksi siten, että korot ovat laskeneet. Mutta tarvitaan enemmän. Meidän on yhdessä saatava Eurooppa takaisin rakenteellisen kasvun ja työllisyyden tielle hyödyntämällä täysimääräisesti suurten markkinoidemme mahdollisuudet, käyttämällä EU:n talousarviota kilpailukyvyyn ja työllisyyden tukemiseen, sekä investoimalla innovointiin, koulutukseen ja vihreään teknologiaan samalla kun vähennämme alijäämiä.

Meidän on luotava myönteiset näkymät työllisyydelle ja vauraudelle tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti. Meidän on vakuutettava ihmiset kaikkialla Euroopassa siitä, etteivät heidän uhrauksena näinä kriisivuosina ole olleet turhia, että ne tuottavat tuloksia ja että euroalue selviää lopulta aiempaa vahvempaan: tämän oltava tärkein huolestamme. Se on ainoa keino voittaa eurooppalaisten sydämet ja mielet puolellemme.

Vastaavaa kriisiä ei saa päästää tapahtumaan enää koskaan. Tämän on oltava perintömme. Eurooppa on pitkään merkinnyt toivoa, rauhaa ja vaurautta. Kriisissä tämä rinnastus on joutunut koetukselle. On minun – ja meidän – tehtävämme varmistaa, että Eurooppa symboloi taas toivoa ja parempaa tulevaisuutta meille kaikille.

Älkäämme unohtako, että ainutlaatuisen vaurautensa ja vakautensa ansiosta maanosamme on yhtä houkutteleva kuin aina ennenkin. Kroatia liittyy pian unioniin ja Serbia on tehnyt rohkeita päätöksiä saadakseen ehdokasmaan aseman. Länsi-Balkanin maiden pyrkimys tulla osaksi Eurooppaa on minulle läheinen asia. Vaikka en halua liioitella käytettävissämme olevia keinoja, meidän on toimittava yhdessä silloin kun etumme ja arvomme – erityisesti demokraattiset arvot – ovat vaarassa, ensi sijassa naapurimaissamme. Uskottavuus alkaa siitä.

Arabikevään tapahtumat osoittavat, että nämä toiveet ovat maailmanlaajuisia. Euroopan päättäväinen toiminta Libyassa osoitti, miten voimme vaikuttaa. Siellä missä on jännitteitä ja kuohuntaa, kuten Syyriassa tai Iranissa, me 27 seisomme yhdessä ja otamme jopa johtajan aseman. Tässäkin suhteessa Euroopan on pysyttävä toivon symbolina.

On etuoikeus jatkaa työtä Euroopan hyväksi tänä ratkaisevana hetkenä. Jotkut sanovat, että tämä kriisi heikentää unionia. Minä näen tämän pöydän ympärillä jotain muuta: tunteen yhteisestä vastuusta ja poliittisen päättäväisyyden jatkaa tietämme yhdessä.

Tiedän, että te kaikki jaatte syvän vakaumukseni siitä, että euro ja unioni ovat peruuttamattomia hankkeita. Ne tukevat ja edustavat rauhanomaisen, vauraan ja demokraattisen maanosan ihanteita. On meidän velvollisuutemme jatkaa tätä historiallista ponnistusta.